

Bryssel den 9.4.2019
COM(2019) 224 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

2018 års bedömning av de framsteg som medlemsstaterna gjort för att nå 2020 års nationella energieffektivitetsmål och för att genomföra energieffektivitetsdirektivet enligt kraven i artikel 24.3 i energieffektivitetsdirektivet 2012/27/EU

1. Inledning

I december 2018 antog Europaparlamentet och Europeiska unionens råd det reviderade energieffektivitetsdirektivet (EED)¹. I det fastställdes energieffektivitetsmålet för 2030 till minst 32,5 %². Det innehöll också en eventuell uppskrivningsrevideringsklausul, vilket ökar ambitionsnivån jämfört med de ansträngningar som krävs för att uppfylla målen för 2020. Energieffektivitet kan starkt bidra till att man uppnår klimatmålen för 2020 och 2030, och även en viktig byggsten för kommissionens förslag till ”En europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi”³ som lades fram i november 2018.

I detta sammanhang är det viktigt att 2020 års energieffektivitetsmål uppnås med åtgärder som kan fortsätta att ge energibesparingar under det kommande årtiondet.

I denna rapport ges den senaste informationen om de framsteg som har gjorts till 2017 för att nå 20 %-målet före 2020⁴. Den officiella europeiska energistatistiken, som medlemsstaterna skickade till Eurostat fram till januari 2019, användes som primär datakälla. Rapporten bygger på 2017 års lägesrapport om energieffektivitet⁵, de årsrapporter för 2018 som medlemsstaterna lämnat in och den kompletterande analys som gjordes under 2018. För att få en bättre förståelse för bakgrunden till den senaste tidens trender användes även en detaljanalys från det gemensamma forskningscentrumet (JRC)⁶ och Odyssee-Mure-projektet⁷.

De viktigaste slutsatser som presenteras i rapporten är följande:

- Efter en gradvis minskning mellan 2007 och 2014 ökade energianvändningen mellan 2014 och 2017.
- Primärenergianvändningen ökade med 0,9 % under 2017 jämfört med 2016. Den slutliga energianvändningen ökade med 1,1 % under 2017. Båda ligger för närvarande något över den fastställda utvecklingstrenden mot 2020-målet.
- Variationer i vädret⁸ är en av de huvudsakliga anledningarna till de senaste årens fluktuationer i energianvändningen. Väderkorregerade värden för energianvändning är mindre instabila, men visar också en rekyltrend sedan 2014 (figur 1).
- Ökad ekonomisk aktivitet fortsätter att driva på energianvändningen. Energibesparingarna har bidragit till att uppväga effekterna av dessa öknings, vilket har lett till gradvisa förbättringar av energiintensiteten. På senare år var dock energibesparingarna inte tillräckligt stora för att uppväga effekterna av tillväxten i den

---

¹ Direktiv 2018/2002/EU.

² Det föreslagna målet på 32,5 % fram till 2030 motsvarar en slutlig energianvändning på 956 Mtoe och en primärenergianvändning på 1 273 Mtoe i EU28.

³ COM(2018) 773 final.

⁴ Målet för 2020 omfattar att sänka den slutliga energianvändningen för EU28 till högst 1 086 Mtoe och dess primärenergianvändning till högst 1 483 Mtoe.

⁵ COM(2017) 687 final.

⁶ Economidou, M. och Romàn Collado, R. (2019), [Assessing the progress towards the EU efficiency targets using index decomposition analysis 2015-2016](#), JRC Science for Policy Report.

⁷ <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html>.

⁸ Den ovanligt varma vintern 2014 ledde till ett betydligt mindre uppvärmningsbehov det året. Vintertemperaturerna för 2015, 2016 och 2017 låg mer i linje med klimatgenomsnittet (men fortfarande under det långsiktiga genomsnittet), vilket ökade uppvärmningsbehoven och energianvändningen i sektorn för bostäder och tjänster.

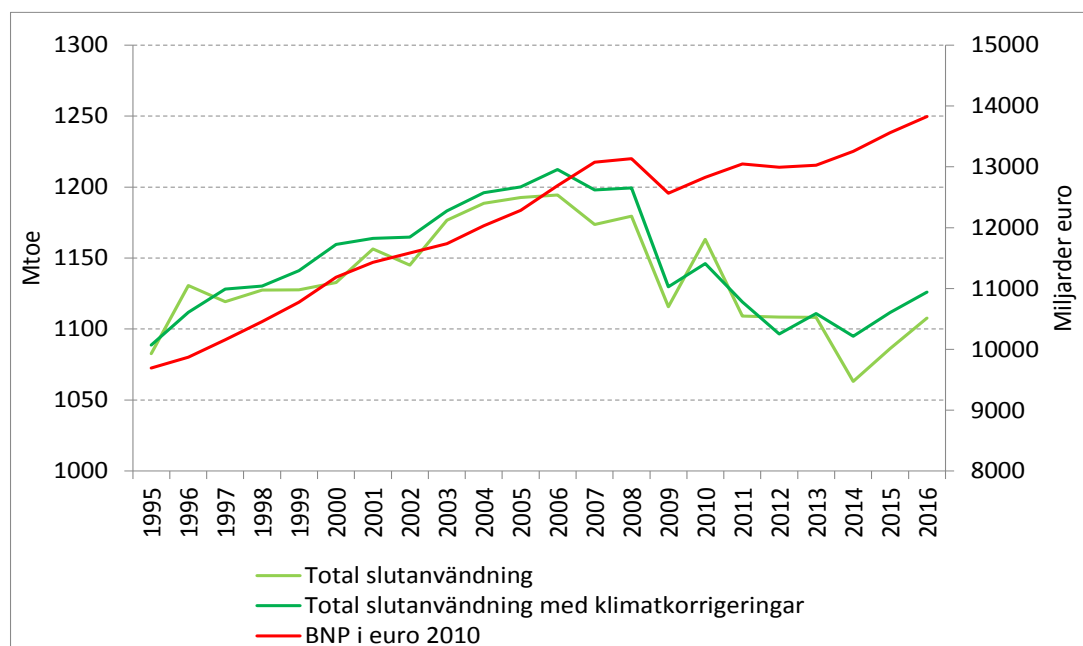
ekonomiska aktiviteten, eventuellt också på grund av förseningarna i genomförandet av energieffektivitetspolitiken i vissa medlemsstater.

- På grundval av en bedömning av de senaste nationella handlingsplanerna för energieffektivitet och årsrapporterna för 2018 står det klart att medlemsstaterna gemensamt gör goda framsteg när det gäller att uppnå energibesparingar enligt artikel 7 i energieffektivitetsdirektivet. Vissa medlemsstater släpar emellertid efter och kan inte uppfylla sina kumulativa besparingskrav för 2014–2020.

Om den ökning av energianvändningen som har observerats sedan 2014 fortsätter under de kommande åren är det risk för att 2020 års mål både för primär och slutlig energianvändning inte uppnås. Det finns därför ett behov av att ytterligare intensifiera ansträngningarna för att åstadkomma energibesparingar på kort sikt.

För att bättre kunna bedöma den ökande energianvändningen och identifiera möjliga åtgärder framåt inrättade Europeiska kommissionen i juli 2018 en arbetsgrupp för att mobilisera insatser för att nå EU:s energieffektivitetsmål för 2020⁹. Hittills har arbetsgruppen särskilt betonat behovet av att mobilisera finansiering på ett bättre sätt, att öka takten och omfattningen när det gäller renovering av byggnader och att se till att minimikraven för energiprestanda uppfylls.

Diagram 1: BNP och väderkorrigerad slutlig energianvändning 1995–2016¹⁰

Källa: *Odyssee-Mure*

⁹ Europeiska kommissionen (2019), [Rapport från arbetsgruppen om att mobilisera insatser för att uppnå EU:s energieffektivitetsmål för 2020](#).

¹⁰ Väderkorrigeringsfaktorn beräknades som en andel av graddagarna under ett visst år delat med de genomsnittliga antalet graddagar från 1980 till 2004. Denna korrigeringsfaktor tillämpades på energianvändningen för uppvärmning i bostadssektorn.

2. Framsteg mot EU:s energieffektivitetsmål för 2020

Den slutliga energianvändningen¹¹ inom EU minskade med 5,9 %, från 1 193 Mtoe år 2005 till 1 122 Mtoe år 2017. Denna användning ligger 3,3 % över 2020 års mål för den slutliga energianvändningen på 1 086 Mtoe. Den genomsnittliga årliga minskningen var 0,5 % mellan 2005 och 2017, trots att den nedåtgående trenden bröts 2015, då den slutliga energianvändningen började öka igen (med 1,1 % 2017 jämfört med året innan).

Under 2017 ökade energianvändningen främst inom transportsektorn (+ 2,5 % jämfört med föregående år) och industrin (+ 1,6 %). Energinvändningen förändrades inte inom tjänstesektorn och den minskade inom bostadssektorn (-0,5 %).

Under 2015 stod transportsektorn för 34 % av den slutliga energianvändningen, följd av bostadssektorn och industrin (båda 25 %), tjänstesektorn (13 %) och övriga sektorer (3 %).

Primärenergianvändningen inom EU minskade med 9,2 % från 1 720 Mtoe år 2005 till 1 561 Mtoe år 2017. Denna användning ligger 5,3 % över 2020 års mål på 1 483 Mtoe. Den minskade i genomsnitt med 0,8 % per år mellan 2005 och 2017, men har ökat igen sedan 2015. En årlig ökning på 0,9 % noterades 2017.

3. Nationella mål

Fram till 2017 lyckades 17 medlemsstater minska eller behålla nivån på den slutliga energianvändningen under sin hypotetiska linjära plan för att nå sina beräknade mål till 2020¹². När det gäller primärenergianvändningen låg dock 15 medlemsstater fortfarande över sin hypotetiska linjära utveckling under 2017¹³. Totalt sett låg den slutliga energianvändningen under 2017 i 17 medlemsstater (en minskning från 18 år 2015) under det vägledande slutliga energimålet för 2020¹⁴. Endast 14 medlemsstater (en minskning från 17 år 2015) nådde eller lyckades under 2017 behålla sin primärenergianvändning under sitt vägledande mål för 2020¹⁵.

Observera att det, till skillnad från bidragen för 2030, inte finns något krav på att de nationella målen för 2020 ska nå upp till EU-målet. I själva verket finns det en klyfta mellan summan av de nationella målen och EU-målet. För den slutliga energianvändningen uppgår de nationella vägledande målen till sammanlagt 1 085 Mtoe, dvs. 1 Mtoe under EU:s mål. För primärenergianvändningen är motsvarande siffra sammanlagt 1 533 Mtoe, dvs. 50 Mtoe över EU:s mål¹⁶.

---

¹¹ Indikatorer från Eurostats nya energibalanser används för att övervaka framstegen mot att uppnå energieffektivitetsmålen i Europa 2020–2030.

¹² Utom Belgien, Bulgarien, Tyskland, Estland, Frankrike, Litauen, Ungern, Österrike, Polen, Slovakien och Sverige.

¹³ Utom Belgien, Bulgarien, Tyskland, Estland, Irland, Frankrike, Cypern, Ungern, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal och Sverige.

¹⁴ Utom Belgien, Bulgarien, Tyskland, Estland, Frankrike, Litauen, Ungern, Österrike, Slovakien, Sverige och Förenade kungariket.

¹⁵ Utom Belgien, Bulgarien, Cypern, Tyskland, Frankrike, Österrike, Nederländerna, Sverige och Förenade kungariket.

¹⁶ Skillnaden kan vara ännu större med tanke på att den primära energianvändningen och den slutliga energianvändningen för vissa nationella mål inte följer den rätta metoden.

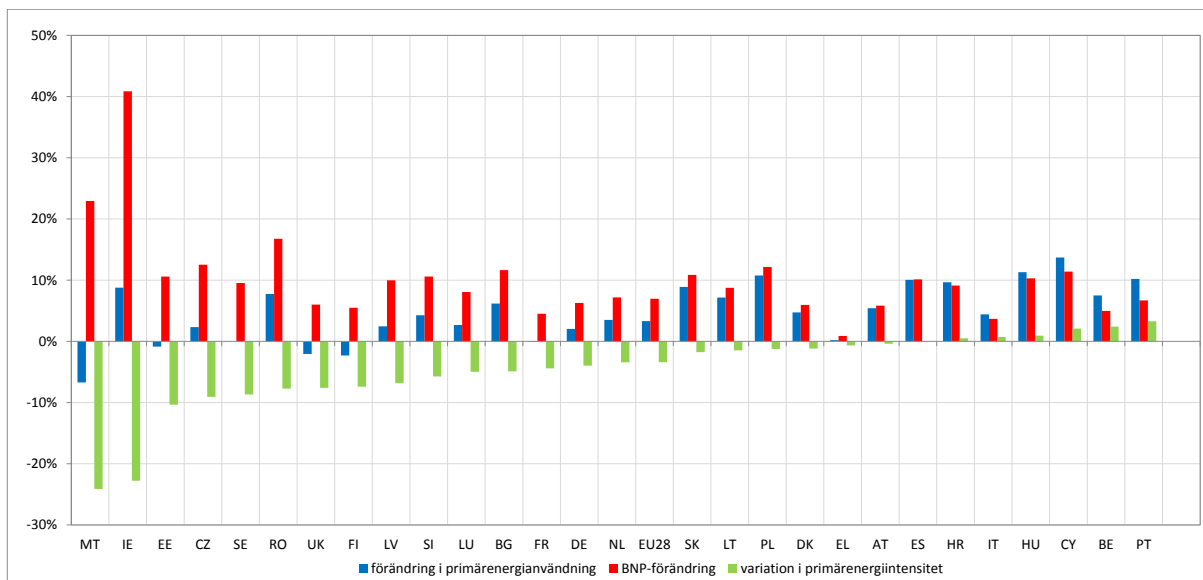
4. Trender när det gäller energianvändningen i medlemsstaterna

Sedan 2005 har den slutliga energianvändningen minskat i alla medlemsstater utom Cypern, Litauen, Malta, Österrike och Polen. Jämfört med 2016 ökade emellertid den slutliga energianvändningen i 24 medlemsstater under 2017, med de största ökningarna i Slovakien (+ 7 %), Malta (+ 6,7 %) och Polen (+ 6,5 %). De största minskningarna skedde i Belgien (-1,2 %), Förenade kungariket (-0,8 %) och Italien (-0,6 %).

I alla medlemsstater, förutom Estland, Cypern och Polen, har primärenergianvändningen minskat sedan 2005. Bland de länder som har den största minskningen av primärenergianvändningen märks Litauen (-23,4 %), Grekland (-23,2 %), Förenade kungariket (-20,8 %) och Italien (-17 %). Den ökade emellertid i 20 medlemsstater under 2017 jämfört med året innan, med de största ökningarna i Malta (+12,9 %), Rumänien (+5,7 %) och Spanien (+5,4 %). Estland rapporterade den största minskningen på årsbasis (-4,2 %) jämfört med 2016, följt av Förenade kungariket (-1,6 %) och Irland (-1,4 %).

Den nedåtgående trenden vände under treårsperioden 2014–2017, eftersom den slutliga energianvändningen steg i alla medlemsstater och primärenergianvändningen i 23 medlemsstater¹⁷ jämfört med 2014. Ökningen av primärenergianvändningen under denna period var dock mindre än BNP-tillväxten. Detta innebär en minskning av den primära energiintensiteten i alla utom sex medlemsstater (Belgien, Grekland, Italien, Ungern, Österrike och Portugal).

Diagram 2: Relativ förändring av primärenergianvändning, primärenergiintensitet¹⁸ och BNP, 2014–2017

Källa: Eurostat

För att bättre förstå de faktorer som ligger bakom den senaste tidens ökning av energianvändningen anordnade Europeiska kommissionen en workshop för experter som gav

¹⁷ Observera att under 2014 var vintern ovanligt varm, så en del av ökningen av energianvändningen är en konsekvens av en korrigering till mer genomsnittliga vintertemperaturer.

¹⁸ Primärenergianvändning i förhållande till BNP

underlag för en rapport som redogör för orsakerna till de senaste trenderna inom energianvändning¹⁹. Analysen av de möjliga faktorer som har påverkat ökningen av konsumtionstrenderna efter 2014 visar att det finns skillnader mellan olika sektorer: den största ökningen av energianvändningen sågs i byggnader (bostäder och tjänster) trots en svag nedåtgående trend 2017, följt av transporter, medan energianvändningen i industrin ökade mycket lite. Förbrukningen inom energiförsörjningen (produktion, överföring och distribution) minskade på grund av övergången till förnybar energi vid elproduktion. I rapporten bekräftas också att det inte finns ett enskilt skäl till varför energianvändningen i EU har ökat sedan 2014. Ökningen kan delvis bero på en god ekonomisk utveckling sedan 2014, delvis på grund av låga oljepriser och delvis på grund av kallare vintrar 2015 och 2016, och den sammanlagda påverkan från dessa kommer att variera mellan olika sektorer.

För att diskutera den ökande energianvändningen och hitta möjliga lösningar för att få EU på rätt spår när det gäller att uppnå energieffektivitetsmålen för 2020, sammanträdde företrädarna för medlemsstaterna två gånger under hösten 2018 inom ramen för en särskild arbetsgrupp som inrättats av kommissionen. I rapporten om det arbete som utförts av arbetsgruppen²⁰ identifierades några ytterligare orsaker till ökningen av energianvändningen mot bakgrund av nationella förhållanden. Det rörde sig om bland annat i) försenat genomförande av åtgärder för energieffektivitet, ii) en skillnad mellan uppskattad energibesparing och faktisk energibesparing, iii) bristande hänsyn till inverkan beroende på konsumentbeteende, såsom rekyleffekten, iv) bristande finansiering av energieffektivitetsåtgärder. och v) begränsningar med anknytning till EU:s regler om statligt stöd.

En mer kvantitativ analys av de olika faktorer som ligger till grund för förändringarna i energianvändning är möjlig med hjälp av den detaljanalys som gjorts av JRC²¹ och Odyssee-Mure²². Båda analyserna omfattar dock endast uppgifter fram till 2016.

Den viktigaste faktorn som ledde till minskad primärenergianvändning var att den slutliga energiefterfrågan minskade på grund av förbättringar av den slutliga energiintensiteten (diagram 3). Detta bidrog till en total minskning med 122 Mtoe i primärenergi, vilket motsvarar 7 % av användningen under 2005. Förbättringar i omvandlingseffektiviteten ledde till en minskning med 30 Mtoe 2005–2016. Minskningar i distributionsförluster och förbrukning inom omvandlingssektorn ledde till en ytterligare minskning med 9,5 Mtoe av primärenergianvändningen. Den ökande andelen förnybar energi i den slutliga energianvändningen (brutto), som ökade från 9 % till 17 %²³ på EU-nivå, minskade också primärenergianvändningen. Den ökade användningen av el hade dock en utjämnande effekt, vilket innebär att omvandlingsverkningsgraden på -30 Mtoe (motsvarande en minskning på -2 % jämfört med 2005 års primärenergianvändning) var ganska måttlig.

---

¹⁹ Samuel Thomas (2018), *Drivers of recent energy consumption trends across sectors in EU28*.

Rapport från seminariet om energianvändningstrender.

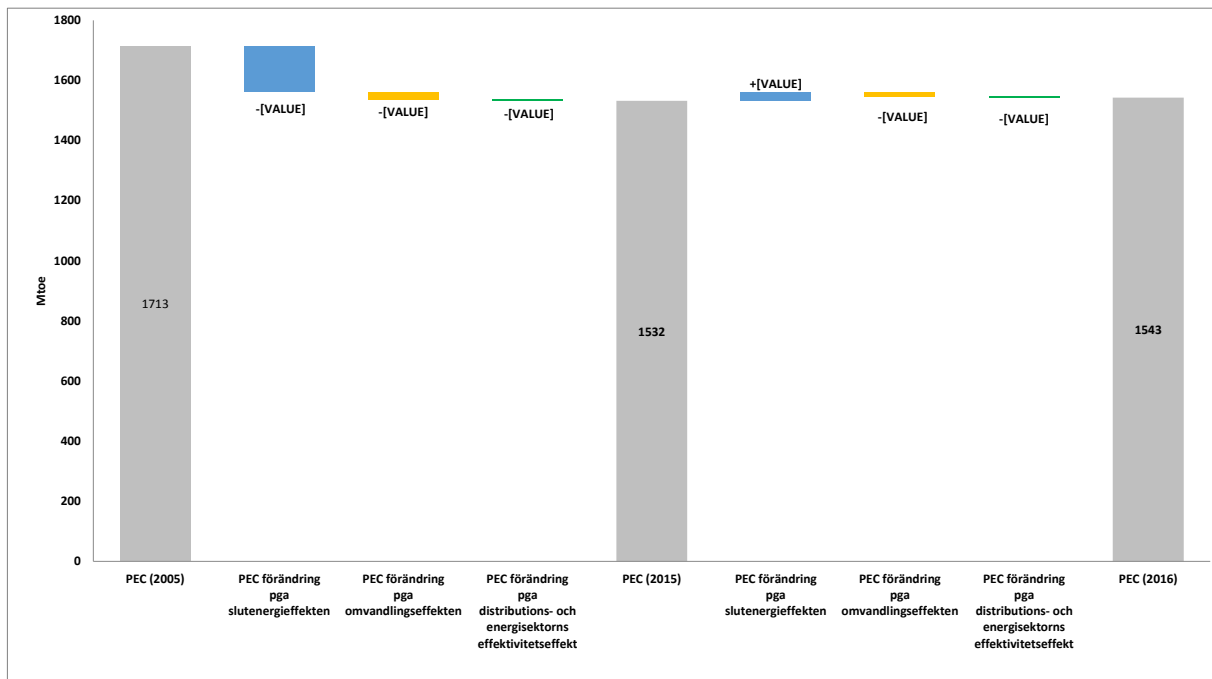
²⁰ Europeiska kommissionen (2019), *Report of the work... op. cit.*

²¹ Economidou, M. and Román Collado, R. *op. cit.*

²² <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html>.

²³ Uppgifter för 2016.

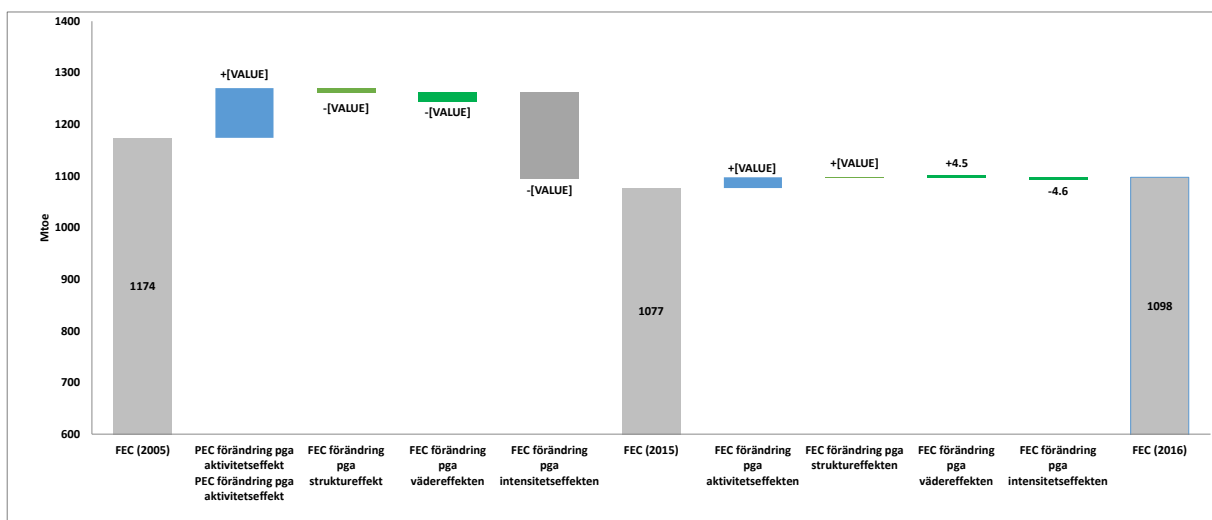
Diagram 3: Analys av förändringar i primärenergianvändningen (Mtoe) i EU-28 för åren 2005–2016, med tillämpning av den additiva metoden Logarithmic Mean Divisia Index (LMDI)

Källa: JRC

Nedgången i den slutliga energianvändningen berodde främst på nedgången i industrin (-15 % under 2017 jämfört med 2005) och inom bostadssektorn (-9 %). Energianvändningen ökade däremot inom tjänstesektorn (+4 %) och transportsektorn (+3 %) jämfört med 2005.

Diagram 4: Analys av förändringar i primärenergianvändningen (Mtoe) i EU-28 för åren 2005–2016, med tillämpning av den additiva metoden Logarithmic Mean Divisia Index (LMDI)

Källa: JRC

JRC:s analys visar att den slutliga energianvändningen – precis som primärenergianvändningen – minskade under perioden 2005-2016 på grund av förbättringar

av den slutliga energiintensiteten (-171,4 Mtoe), vilka uppvägs av den ökade energianvändning som den ekonomiska tillväxten gav upphov till (+117,4 Mtoe). Strukturell omställning till mer energieffektiva sektorer ledde till en minskning av den slutliga energianvändningen med 9,1 Mtoe, medan de varmare vintrarna minskade energianvändningen med 13,1 Mtoe. Detta ledde till att EU:s slutliga energianvändning minskade från 1 174 till 1 098 Mtoe under perioden 2005–2016 (se diagram 4).

Under 2015–2016 registrerades en mindre ökning på +20,8 Mtoe i fråga om den totala slutliga energianvändningen i EU. Under denna korta period var förbättringarna i fråga om intensitet (- 4,6 Mtoe) inte tillräckliga för att motverka effekterna av ekonomisk tillväxt (aktivitetseffekt: + 20,9 Mtoe) och kallare väder (+ 4,5 Mtoe).

I Odyssee-Mure-analysen framkommer liknande trender för perioden 2005–2016. Här bekräftas att energibesparingar har spelat en stor roll i att uppväga den ökning av energianvändningen som orsakats av aktivitetseffekten, livsstilsfaktorer och demografiska faktorer under denna period. De olika faktorernas betydelse och omfattning är emellertid inte desamma, på grund av skillnader i metod och analyserade data. Primärenergianvändningen minskade främst på grund av att den slutliga energianvändningen minskade (-85 Mtoe), men bidraget från ökad effektivitet och förändringar i bränslemixen för elproduktion var också relativt stort (-75 Mtoe). Om man tittar på den slutliga energianvändningen ledde aktivitetseffekten till en ökning på 58 Mtoe, medan livsstilsfaktorer och demografiska faktorer utgjorde ytterligare 32 Mtoe respektive 25 Mtoe. Dessa ökningsuppvägdes av betydligt större energibesparingar mellan 2005 och 2016 (-163 Mtoe), medan strukturella förändringar och väderfaktorer ledde till ytterligare minskningar med 11 Mtoe vardera.

4.1. Industrisektorn

Den slutliga energianvändningen inom EU:s industrisektor minskade i absoluta tal från 332 Mtoe 2005 till 283 Mtoe 2017 (-15 %). I vissa länder ökade emellertid industrin sin energianvändning under denna period, nämligen i Ungern (+25 %), Malta (+9 %), Lettland (+7 %), Österrike (+ 7 %), Belgien, Tyskland och Polen (med mindre än 5 % var). Jämfört med föregående år ökade EU:s slutliga energianvändning inom industrin med 1,6 % under 2017, men utvecklingen i medlemsstaterna varierade (11 medlemsstater noterade en minskning). Bland de länder där ökningarna var störst ingår Luxemburg, Polen, Danmark (cirka + 4 %), Finland och Belgien (+ 3 %). Industriproduktionen ökade med 9 % mellan 2014 och 2017 (3,4 % under 2017 jämfört med föregående år), men denna ökning var endast delvis en följd av förändringar i energianvändningen som ökade med 2 % under samma period.

När det gäller energiintensiteten²⁴ lyckades nästan alla medlemsstater förbättra sina industriers resultat mellan 2005 och 2017, vilket ledde till en sammanlagd minskning av energiintensiteten med 22 % i EU. Endast Ungern (+ 24 %), Grekland (+ 17 %) och Lettland (+ 9 %) ökade sin slutliga energianvändning som andel av bruttoföreläggsvärdet i deras industrisektor. Å andra sidan hade Rumänien, Estland, Bulgarien och Irland de största förbättringarna (över 50 %). Om man tittar på den årliga utvecklingen jämfört med 2016 noterade endast Grekland, Lettland, Ungern och Cypern en ökning av energiintensiteten inom industrin under 2017, medan alla andra medlemsstater fortsatte att förbättra sina prestanda.

---

²⁴ Energianvändningen i förhållande till bruttoföreläggsvärdet.

4.2. Bostadssektorn

Den slutliga energianvändningen inom EU:s bostadssektor minskade med cirka 9 %, från 310 Mtoe 2005 till 284 Mtoe 2017. Energianvändningen ökade dock med 7 % mellan 2014 och 2017 (med en minskning på -0,5 % 2017). Denna ökning berodde i viss mån på ett kallare vinterklimat efter den ovanligt varma vintern 2014, eftersom energianvändningen för rumsuppvärmning svarar för omkring två tredjedelar av energianvändningen i bostäder. Den väderkorrigerade energianvändningen för rumsuppvärmning har varit relativt stabil sedan 2010, efter en del minskningar under de föregående åren. År 2017 var antalet graddagar för uppvärmning bara något högre än 2016, och energianvändningen minskade faktiskt med 0,5 % på årsbasis. Även om rumskylningen fortfarande står för en ganska begränsad del av energianvändningen har den vuxit snabbt i en del länder, medan antalet graddagar för kylning nästan fördubblades 2017 jämfört med 2014²⁵.

Det verkar som om förmögenhetseffekten (vilket bland annat avspeglas i ett högre antal rum och en högre genomsnittlig golvyta i bostäder) och livsstilsförändringar (till exempel den ökande användningen av nya mindre apparater) skulle kunna vara ytterligare faktorer bakom den senaste tidens ökning av energianvändningen. När det gäller offentliga byggnader har en högre energikomfort angetts som en av de faktorer som bidrar till trenden med ökad energianvändning²⁶.

Intensiteten inom bostadssektorn, i form av energianvändning per person, minskade med 12 % i EU under perioden 2005–2017 (den minskade också med nästan 1 % 2017 jämfört med 2016). Utvecklingen har dock inte varit enhetlig i alla medlemsstater. I sju länder försämrades resultaten, med de största ökningarna i intensitet i Bulgarien (+ 20 %), Litauen (+ 14 %) och Malta (+ 8 %). Belgien (-26 %), Irland (-25 %) och Förenade kungariket (-23 %) lyckades däremot minska sin intensitet mest.

4.3. Tjänstesektorn

Tjänstesektorn hade den största ökningen av energianvändningen mellan 2005 och 2017 (+ 4 %). Denna ökning berodde till viss del på den stora ökningen av verksamhetsnivåerna – bruttofördlingsvärdet för tjänstesektorn ökade med cirka 19 % mellan 2005 och 2017. Förhållandet mellan den ökande sysselsättningen och energianvändningen i tjänstesektorn är mer uppenbart, med ökande energianvändning under perioden med relativt stark sysselsättningstillväxt, fram till 2008 och återigen under perioden sedan 2014. Eftersom uppskattningsvis 45 % av tjänstesektorns energianvändning används för rumsuppvärmning har vintertemperaturerna också en betydande inverkan på den totala användningen från år till år.

Den slutliga energiintensiteten inom tjänstesektorn ökade med 13 % under perioden 2005–2017. De största förbättringarna noterades i Irland, Ungern, Slovakien, Österrike och Sverige. Jämfört med 2016 förbättrades EU:s energiintensitet ytterligare 2017. Energianvändningen förblev stabil medan sektorns bruttofördlingsvärde steg med omkring 2 %.

4.4. Transportsektorn

EU:s slutliga energianvändning i transportsektorn²⁷ ökade med 2,5 %, från 369 Mtoe 2005 till 378 Mtoe 2017. I 19 medlemsstater var denna sektors energianvändning större 2017 än

---

²⁵ Tsemekidi Tzeiranaki S., Bertoldi P (et al.) (2018), [Energy consumption and energy efficiency trends in the EU-28 for the period 2000-2016](#), JRC Science for Policy Report

²⁶ Samuel Thomas (2018), cp. cit.

²⁷ Inbegripet rörledningstransport, till skillnad från strategin i COM(2015) 574 final eftersom 2020 års energieffektivitetsmål inte utesluter rörledningstransport.

2005²⁸. Energianvändningen har ökat betydligt (med mer än 40 % sedan 2005) i Polen, Rumänien, Litauen och Slovenien. Däremot minskade den med mer än 10 % i Grekland och Italien.

EU:s slutliga energianvändning för transporter ökade med 2,5 % mellan 2017 och 2016, och alla utom tre medlemsstater²⁹ rapporterade en ökning. Denna ökning är en fortsättning på den ökande trenden sedan 2014 – energianvändningen inom transportsektorn ökade med 7 % mellan 2014 och 2017. Omkring 81 % av den slutliga energianvändningen inom transportsektorn utgörs av vägtransporter, och oljeprodukter (bensin och diesel) är de överlägset största energibärarna som används inom sektorn. Luftfarten står för en allt större andel av den totala energianvändningen inom transportsektorn, och ökade med 14 % under samma period. Länder med den största ökningen på årsbasis är Polen (+ 16 %), Slovakien (+ 13 %), Kroatien, Malta och Rumänien (+ 8 % vardera).

Den ökade transportaktiviteten och de låga oljepriserna under den perioden var de främsta orsakerna till den ökade energianvändningen. Persontransportverksamheten ökade med 8,3 % mellan 2012 och 2016, efter tre års nedgång. Ökningen på 3,2 % år 2016 var den snabbaste tillväxttakten under de senaste 20 åren. Godstransportverksamheten har också ökat sedan 2012, med 7,9 % fram till 2016. Trots denna uppåtgående trend är antalet transporterade tonkilometer fortfarande 2,4 % lägre än de var under den högsta nivån 2007. Dessutom har trafikstockningar, särskilt i storstäderna, ytterligare bidragit till den ökade energiefterfrågan inom transportsektorn.

Det finns ett starkt samband mellan ekonomisk tillväxt och efterfrågan på kommersiella godstransporter på väg, samtidigt som förhållandet mellan BNP-tillväxt och persontransporter är mer komplicerat och påverkas av en mängd faktorer. Relativt sett lägre bränslepriser rapporteras också ha satt press uppåt på efterfrågan på bränsle för transportsektorn, och de föränderliga makroekonomiska förhållandena har påverkat förhållandet mellan bränslepriser och efterfrågan på transporter i EU under perioden sedan år 2000. När det gäller trafikomställningen på EU-nivå har förändringar av vilka transportsätt som används inte haft någon större inverkan på energianvändningen under de senaste åren. Den fortsatta ökningen av antalet flygresor ger dock upphov till ett visst tryck uppåt. När det gäller godstransporter har uppdelningen på olika trafikslag i stort sett varit konstant över tiden.

Personbilarnas effektivitet har förbättrats med tiden och det ökande antalet nya registreringar har bidragit till att förbättra bränsleekonomin i hela flottan. En särskilt hög ökning av antalet registreringar har dock observerats under de senaste åren vad gäller stadsjeepsegmentet (SUV). I jämförelse med andra biltyper har stadsjeeparna egenskaper såsom stora fronttytor och höga luftmotståndskoefficienter som ökar bränsleförbrukningen. Enligt Jato³⁰ stod stadsjeepar för 26 % av all försäljning av personbilar i Europa 2016, vilket är en ökning från 8 % 2007. Enligt LMC³¹ förväntas dessutom denna starka uppåtgående trend fortsätta, då stadsjeepar når upp till 34 % av all försäljning av personbilar i Europa under 2020.

---

²⁸ En jämförelse mellan medlemsstater bör göras med försiktighet, eftersom slutlig energianvändning grundas på det bränsle som säljs och inte på det bränsle som används inom ett lands territorium.

²⁹ Belgien, Italien och Slovenien.

³⁰ Munoz, F., (2018), *The global domination of SUVs continues in 2017*.

³¹ LMC (2018), *Automotive sales, production, powertrain forecasting*.

5. Lägesrapport/läget när det gäller införlivandet av direktivet om energieffektivitet

I nära samarbete med medlemsstaterna fortsätter kommissionen att övervaka införlivandet och genomförandet av direktivet om energieffektivitet.

Under 2018 fortsatte kommissionen den strukturerade dialogen (begäran om information från EU Pilot) som inleddes med medlemsstaterna under det föregående året för att se till att alla skyldigheter och krav enligt energieffektivitetsdirektivet avspeglas korrekt i nationell lagstiftning och politik. Efter bedömningen av svaren till EU pilots skickade kommissionen formella underrättelser till alla medlemsstater för att försöka få ytterligare klarhet i de kvarstående frågorna.

När det gäller skyldigheten att rapportera till kommissionen har alla nationella handlingsplaner för energieffektivitet som skulle ha lagts fram i slutet av april 2017 lämnats in, om än med betydande förseningar. Totalt tio medlemsstater har tagit med uppdateringar av sina mål eller prognoser för 2020 i sina nationella handlingsplaner för energieffektivitet för 2017. Dessa reviderade mål visade på en ökning av gapet mellan de sammanlagda förväntade bidragen och EU-målet. De nationella handlingsplanerna för energieffektivitet innehåller detaljerade uppgifter om de strategier och åtgärder för energieffektivitet som medlemsstaterna planerar för följande tre år för att uppnå sina nationella energieffektivitetsmål. En översikt och bedömning av de nya åtgärderna och användningen av olika instrument (rättsliga, finansiella, skattemässiga och kvotpliktsystem för energieffektivitet) har tagits fram i en rapport från JRC³². I denna rapport analyseras också genomförandet av energieffektivitetsåtgärderna inom olika sektorer (bostadssektorn, industrin, transportsektorn, jordbruket och den offentliga sektorn) och man bedömer de energibesparingar som ska uppnås genom de viktigaste politiska initiativen och programmen.

I enlighet med artikel 24 i energieffektivitetsdirektivet lämnades alla medlemsstaternas årsrapporter för 2018 in under 2018. Tidsplanen för inlämnande och kvaliteten på och fullständigheten i den information som lämnats skulle dock fortfarande kunna förbättras. JRC analyserade dessa årsrapporter 2018³³.

5.1. Framsteg enligt artikel 7 (skyldighet att spara energi)

Enligt artikel 7 har medlemsstaterna rapporterat uppnådda besparingar för 2014–2016. På EU-nivå uppgick dessa till 54 547 ktoe i kumulativa termer. Detta är cirka 24 % av summan av alla kumulativa energibesparingar som krävs till slutet av 2020, och cirka 10 % mer än de beräknade besparingarna för 2014–2016, om man antar att de besparingar som krävs uppnås linjärt. Även om summan av energibesparingarna på EU-nivå visar på ett större belopp besparingar för 2016 bör framsteg enligt artikel 7 övervägas på nationell nivå: varje medlemsstat bör uppfylla sina krav på energibesparingar senast i slutet av 2020.

Analysen visar att flera medlemsstater släpar efter i fråga om att uppnå besparingar för 2016. Bulgarien, Kroatien, Cypern, Tjeckien, Grekland, Lettland, Luxemburg och Portugal har uppnått mindre än 60 % av de begärda besparingarna för 2016. Frankrike, Ungern, Italien, Litauen och Spanien uppnådde mer än 80 %, men ligger fortfarande under vad som krävdes för 2016. Å andra sidan är Österrike, Belgien, Danmark, Estland, Finland, Tyskland, Irland,

---

³² Economidou, M., Labanca, N. (et al.) (2019), [Assessment of the Second National Energy Efficiency Action Plans under the Energy Efficiency Directive](#), JRC Science for Policy Report.

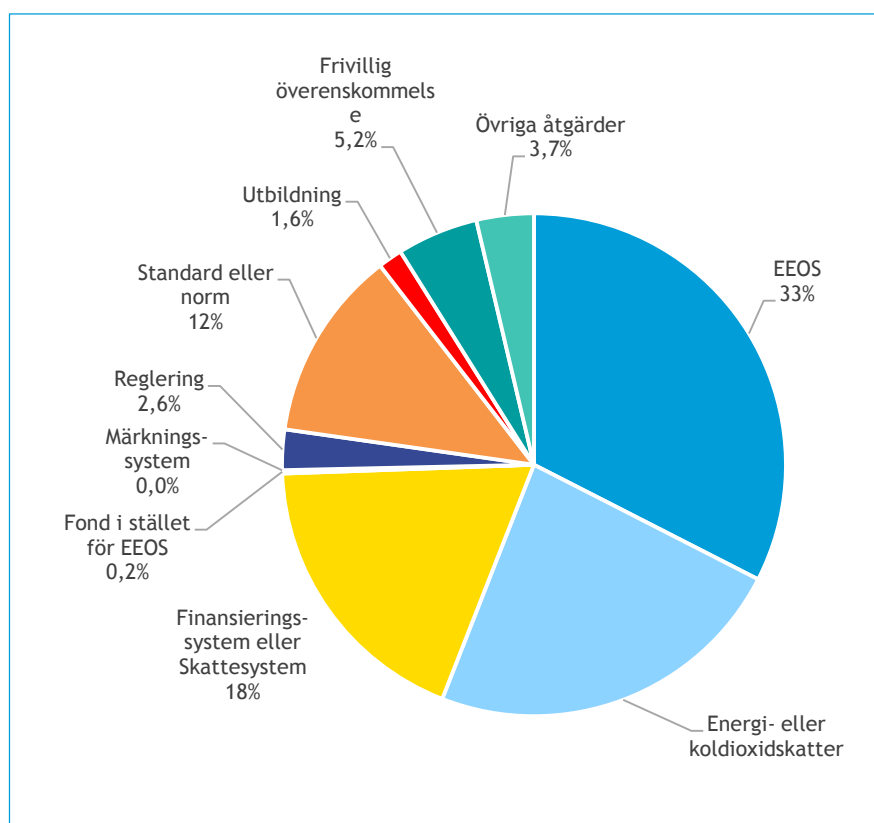
³³ Tsemekidi-Tzeiranaki, S., Labanca, N. (et al.) (2019), [Analysis of the annual reports 2018 under the Energy Efficiency Directive](#), JRC Technical Reports.

Malta, Nederländerna, Polen, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Sverige och Förenade kungariket i linje med målen eller uppnår mer energibesparingar än vad som krävs för perioden 2014–2016.

I sin senaste årsrapport meddelade nio länder³⁴ att de hade vidtagit nya politiska åtgärder. Dessutom uppdaterade vissa länder sina uppskattningar av förväntade/genomförda besparingar för 2014 och 2015 tack vare de politiska åtgärder som tidigare meddelats.

De flesta (ungefär en tredjedel) energibesparingar uppnåddes genom kvotpliktsystem för energieffektivitet, 23 % tack vare energi- eller koldioxidskatter och 18 % tack vare finansieringssystem eller skatteåtgärder. Endast en mindre del av energibesparingarna uppnåddes tack vare märkningsprogram och nationella medel.

Diagram 5. Fördelning av sammanlagda energibesparingar 2014–2016 per åtgärdstyp

Källa: Egna beräkningar på grundval av de nationella årsrapporterna för 2018

Mer än två tredjedelar av de uppnådda besparingarna (68 %) berodde på övergripande åtgärder som riktar sig till olika sektorer, däribland byggnader. De återstående energibesparingarna uppnåddes tack vare åtgärder som riktar sig till hushåll (12 %) och transporter (9 %), följt av industri (6 %) och tjänstesektorn (2 %). För 3 % av de rapporterade besparingarna var det oklart vilken sektor det rörde sig om.

5.2. Framsteg enligt artikel 5 (exemplarisk roll för byggnader som används av offentliga organ)

När sju medlemsstater lämnade in sina årliga rapporter för 2018 lämnade de inte in den begärda uppdateringen avseende artikel 5, medan tretton medlemsstater inte uppfyllde denna

³⁴ Bulgarien, Cypern, Estland, Grekland, Ungern, Italien, Lettland, Portugal och Spanien.

rapporteringskyldighet under det föregående året. Bland dessa anmälde inte Sverige, Finland, Belgien, Grekland, Rumänien och Malta sina resultat för de senaste två åren.

Bland de medlemsstater som har valt standardstrategin³⁵ finns det sex som uppnått sina årliga mål i fråga om renoverad golvyta. Dessa är Estland, Spanien, Italien, Litauen, Lettland, Luxemburg och Slovenien. Bland de medlemsstater som har genomfört den alternativa strategin uppnådde sex medlemsstater sina årliga energisparmål. Dessa är Tjeckien, Frankrike, Kroatien, Irland, Nederländerna och Polen. Samtidigt har sju länder lämnat relevanta uppgifter som visar att de har uppfyllt sina kumulativa mål enligt artikel 5 för perioden 2014–2017. Det gäller Cypern, Tyskland, Irland, Kroatien, Finland, Polen och Förenade kungariket.

6. Slutsats

Uppgifterna från 2017 visar en fortsatt ökning av energianvändningen sedan 2014. Ökningarna under de senaste tre åren fram till 2017 lyfte energianvändningen över den linjära utvecklingen för målen för 2020. Vintrarna 2015 och 2016 var kallare än 2014, vilket ökade efterfrågan på rumsuppvärmning, men det är uppenbart att vädereffekterna inte är den enda orsaken till den senaste tidens ökning. Den ekonomiska tillväxten, det ökande välbefindandet och livsstilsförändringarna har också lett till ökad efterfrågan på energi. Även om energieffektivitetsåtgärder i stor utsträckning tidigare har motverkat dessa effekter var, på grund av förseningar i genomförandet av en del av politiken och färre nya insatser, besparingarna otillräckliga för att minska energianvändningen.

De två olika detaljmetoderna som presenteras i denna rapport visar att energieffektivitet har spelat en stor roll för den förbättrade energiintensitet som konstaterats inom ett antal sektorer. Fram till nyligen har dessa varit tillräckliga för att uppväga ökningen av efterfrågan på energi som beror på ekonomisk aktivitet, högre standard i fråga om uppvärmning och nedkyllning och förändringar i beteende och livsstil. På senare tid verkar dock besparingarna ha minskat medan de positiva effekterna av ekonomisk aktivitet har ökat.

I detta sammanhang har det blivit uppenbart att det finns ett behov av att öka insatserna inte bara för att nå målen för 2020 utan också för att fastställa den rätta grunden för det kommande årtiondet när en ännu högre ambitionsnivå krävs. Ytterligare insatser för att förbättra energieffektiviteten skulle också ge kompletterande fördelar, såsom lägre energiräkningar, bättre hälsa (genom förbättrad luftkvalitet), högre komfort och mindre energifattigdom.

Den arbetsgrupp som inrättades av Europeiska kommissionen delade uppfattningen att det finns ett behov av att komma till rätta med leveransgapet när det gäller att uppnå EU 2020-målen. En uppsättning lösningar identifierades som en väg framåt. För det första är det nödvändigt att säkerställa ett fullständigt genomförande av den befintliga lagstiftningen, eftersom det har förekommit förseningar i införlivandet och genomförandet av både energieffektivitetsdirektivet och direktivet om byggnaders energiprestanda. Detta innebär att skyldigheten att spara energi enligt artikel 7 uppfylls fullt ut och att kravet på regelbundna inspektioner enligt artikel 14 och 15 i direktivet om byggnaders energiprestanda uppfylls. Dessutom är det viktigt att fullt ut utnyttja de återstående finansieringsmöjligheterna inom ramen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna och att genomföra ytterligare åtgärder på nationell nivå.

---

³⁵ Enligt artikel 5 ska medlemsstaterna varje år renovera 3 % av den totala golvytan i uppvärmda och/eller kylda byggnader över 250 m² som ägs och utnyttjas av statliga myndigheter och som inte uppfyller minimikraven på energi för att uppfylla minst minimikraven avseende energiprestanda (standardstrategi) eller vidta andra kostnadseffektiva åtgärder för att uppnå motsvarande energibesparingar (alternativ strategi).

Europeiska kommissionen har intensifierat utbytet av information och bästa praxis och har inlett processen för att stärka medlemsstaternas marknadskontroll av kraven på produkt effektivitet. Den försöker också hjälpa medlemsstaterna att bygga upp kapacitet för att främja renovering av byggnader i den offentliga sektorn, bland annat genom användning av avtal om energitjänster. Flera åtgärder som nyligen antagits eller är på gång bör leda till ytterligare energibesparingar på något längre sikt efter 2020. Till dessa hör de rättsligt bindande nationella klimatmålen 2021–2030 för sektorer som transporter och byggnader som inte omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter, nyligen överenskomna strängare normer för koldioxidutsläpp från lätta motorfordon efter 2020, ett förbättrat övervakningssystem, utsläppsnormer för koldioxid från nya lastbilar, lagstiftningspaketet för nya normer för energiprestanda och märkning av produkter och den skärpta artikel 7 i det reviderade direktivet om energieffektivitet. Det faktum att det reviderade direktivet om byggnaders energiprestanda tar större hänsyn till den digitala dimensionen kommer att underlätta spridningen av IKT och smart teknik som förväntas spela en viktig roll för att öka byggnaders energiprestanda och minska energianvändningen i byggnader under de kommande åren. De förbättrade samordnings- och de korrigeringsmekanismerna i förordningen om styrningen av energiunionen³⁶ bör också bidra till att få EU på rätt spår i händelse av otillräckliga ambitioner och framsteg under perioden efter 2020.

Kommissionen kommer att fortsätta övervaka medlemsstaternas framsteg med att uppnå de indikativa nationella energieffektivitetsmålen för 2020 och genomföra energieffektivitetsdirektivet. Den kommer att rapportera om framstegen till arbetsgruppen sommaren 2019, när de preliminära uppgifterna för 2018 kommer att bli tillgängliga för bedömning.

Kommissionen uppmanar också Europaparlamentet och rådet att bidra med sina synpunkter på denna bedömning.

---

³⁶ COM(2016) 759 final.

Tabell 1: Översyn över indikatorer

MS	Trend för att nå 2020-målet		Kortsiktig trend		Energiintensitet - hela ekonomin	Industri	Bostäder	
	PEC 2005-2017 trend jämförd med PEC 2005-2020 trend för att nå 2020-målet	FEC 2005-2017 trend jämförd med FEC 2005-2020 trend för att nå 2020-målet	Förändring av PEC 2017 jämförd med PEC 2016 [%]	Förändring av FEC 2017 jämförd med FEC 2016 [%]	2005-2017 genomsnittlig årlig förändring av PEC energiintensitet [%]	2005-2017 genomsnittlig förändring av FEC energiintensitet i industrin [%]	2005-2016 genomsnittlig förändring i FEC i bostadssektorn per capita med klimatkorrigeringar [%]	2005-2016 genomsnittlig förändring av FEC i bostadssektorn per bostad med klimatkorrigeringar [%]
EU28	-	-	0,9%	1,2%	-2,0%	-2,0%	-0,5%	-1,2%
BE	-	-	-0,3%	-1,2%	-1,7%	-0,7%	-2,4%	-1,6%
BG	-	-	3,7%	2,5%	-2,8%	-5,2%	2,3%	0,4%
CZ	+	+	0,1%	2,7%	-3,0%	-4,6%	1,1%	0,0%
DK	-	+	2,1%	1,3%	-1,8%	-1,8%	0,1%	-0,5%
DE	-	-	0,2%	0,9%	-2,0%	-1,6%	-0,4%	-0,8%
EE	+	-	-4,2%	1,3%	-1,5%	-6,0%	1,2%	0,0%
IE	-	+	-1,4%	1,5%	-4,2%	-5,0%	-2,6%	-3,1%
EL	+	+	1,2%	0,3%	-0,2%	1,8%	-0,5%	-0,9%
ES	-	+	5,4%	2,3%	-1,5%	-2,4%	1,2%	-1,2%
FR	-	-	-0,3%	0,2%	-1,7%	-1,4%	-0,6%	-1,8%
HR	+	+	3,5%	4,3%	-1,4%	-1,6%	0,4%	-0,9%
IT	+	+	0,7%	-0,6%	-1,3%	-2,7%	1,0%	-0,3%
CY	-	+	4,4%	5,6%	-1,1%	0,7%	2,0%	-1,9%
LV	+	+	4,0%	5,1%	-2,1%	1,4%	-0,6%	-1,5%
LT	+	-	2,0%	5,1%	-5,0%	-2,0%	1,7%	-0,8%
LU	+	+	3,5%	3,6%	-3,0%	-1,0%	-2,1%	-3,8%
HU	+	-	3,1%	3,9%	-1,6%	2,0%	0,2%	-0,3%
MT	+	-	12,9%	6,8%	-4,5%	0,0%	13,4%	0,0%
NL	-	+	-0,4%	0,9%	-2,1%	-1,3%	-1,1%	-1,8%
AT	-	-	2,7%	2,1%	-1,1%	-0,3%	1,1%	0,4%
PL	-	-	4,5%	7,0%	-2,7%	-3,8%	1,0%	-0,5%
PT	+	+	4,7%	2,3%	-0,7%	-1,1%	-0,2%	-1,7%
RO	+	+	5,7%	4,4%	-4,3%	-5,9%	1,1%	-0,8%
SI	+	+	1,5%	-0,3%	-1,9%	-3,1%	0,9%	0,1%
SK	+	-	5,1%	7,2%	-3,9%	-4,9%	-1,0%	-1,8%
FI	+	+	-1,2%	0,1%	-1,9%	-0,5%	0,0%	-0,7%
SE	-	-	-1,6%	0,6%	-2,6%	-1,1%	-0,5%	-1,0%
UK	+	+	-1,6%	-0,8%	-3,1%	-2,5%	-2,2%	-2,2%
Käll- och extraheringsuppgifter	Eurostat 01/2019	Eurostat 01/2019	Eurostat 01/2019	Eurostat 01/2019	Eurostat 01/2019	Eurostat 01/2019	JRC & Eurostat 08/2018	Odyssee 11/2018

* Symbolen ”+” används om medlemsstaten minskade sin primärenergianvändning och slutliga energianvändning mellan 2005 och 2017 i en takt som överstiger den minskningstakt som krävs under perioden 2005–2020 för att senast 2020 uppfylla sina mål med avseende på primärenergianvändningen och den slutliga energianvändningen. I övriga fall används symbolen ”-”. SEA – slutlig energianvändning, PEA – primär energianvändning.

Tabell 2: Översyn över indikatorer

MS	Tjänster		Transport			Produktion	
	2005-2017 genomsnittlig förändring av FEC energiintensitet i tjänstesektorn [%]	2005-2017 genomsnittlig förändring av FEC i transportsektorn [%]	2016 jämförd med 2005 förändring i andelen tåg, motorvagnar, bussar och trådbussar för persontransport [%]	2016 jämförd med 2005 förändring i andelen för järnväg och inre vattenvägar för godstransport [%]	2005-2016 genomsnittlig årlig förändring av värmeproduktion från kraftvärme [%]	2005-2016 genomsnittlig årlig förändring av förhållandet Omvandlingsresu ltat/Insatsbränsle i termisk kraftproduktion [%]	
EU28	● -1,0%	● 0,2%	● 0,3%	● -0,1%	● -1,0%	● 0,2%	
BE	● -0,2%	● 0,5%	● -1,8%	● 0,0%	● 6,8%	● 0,7%	
BG	● -0,8%	● 1,9%	● -11,6%	● 8,5%	● 0,6%	● 0,4%	
CZ	● -2,0%	● 1,2%	● 2,9%	● -4,4%	● -0,8%	● 0,4%	
DK	● -1,4%	● -0,1%	● -2,2%	● 1,9%	● -1,7%	● 1,3%	
DE	● -0,8%	● 0,6%	● 0,1%	● -2,4%	● -1,0%	● 0,5%	
EE	● -0,2%	● 1,0%	● -2,9%	● -37,0%	● 2,6%	● 0,0%	
IE	● -5,2%	● 0,1%	● 2,3%	● -1,0%	● 0,0%	● 0,9%	
EL	● 1,4%	● -1,3%	● -3,6%	● -1,4%	● 1,3%	● 1,4%	
ES	● -0,1%	● -0,7%	● 0,6%	● 0,1%	● 0,0%	● -0,9%	
FR	● -0,3%	● 0,3%	● 2,8%	● -0,4%	● -6,1%	● -0,1%	
HR	● -0,2%	● 1,7%	● -1,0%	● 2,7%	● -0,8%	● 0,5%	
IT	● 0,2%	● -1,3%	● -0,1%	● 4,2%	● 1,2%	● 0,6%	
CY	● 1,1%	● 0,2%	● -2,2%	● 0,0%	● 0,0%	● 1,0%	
LV	● -1,7%	● 1,4%	● -7,8%	● -2,2%	● 3,1%	● -0,3%	
LT	● -1,4%	● 3,5%	● -0,1%	● 5,0%	● -4,1%	● 8,0%	
LU	● -0,5%	● -0,7%	● 2,4%	● -16,0%	● -2,5%	● 1,0%	
HU	● -5,0%	● 1,0%	● -4,3%	● 0,8%	● -6,6%	● -0,5%	
MT	n.a.	● 2,9%	● -2,3%	n.a.	● 0,0%	● 1,5%	
NL	● -1,8%	● -0,2%	● 2,3%	● 1,6%	● -0,7%	● -0,1%	
AT	● -3,4%	● 0,3%	● 1,4%	● -3,0%	● 2,8%	● 1,0%	
PL	● -1,8%	● 5,1%	● -9,2%	● -8,6%	● -1,5%	● 0,1%	
PT	● -1,9%	● -0,1%	● 0,3%	● 5,1%	● 4,6%	● -0,1%	
RO	● -1,4%	● 3,6%	● -5,2%	● 16,3%	● -4,3%	● -0,5%	
SI	● -0,9%	● 2,3%	● -0,6%	● 2,6%	● 0,2%	● 0,9%	
SK	● -3,5%	● 1,8%	● -4,3%	● -7,3%	● 0,1%	● 0,2%	
FI	● 0,2%	● 0,4%	● 2,4%	● 1,8%	● -0,7%	● 0,0%	
SE	● -2,9%	● 0,6%	● 2,3%	● -3,0%	● 2,2%	● 0,7%	
UK	● -1,8%	● -0,3%	● 2,2%	● -2,7%	● 0,0%	● 0,5%	
Käll- och extraheringsup pgifter	Eurostat 01/2019	Eurostat 01/2019	DG MOVE Pocketbook 2018	DG MOVE Pocketbook 2018	Eurostat 08/2018	Eurostat 08/2018	

Tabell 3: Översikt – rapporterade energibesparingar under 2016 i enlighet med artikel 7 (ktoe)

	2016			Framsteg mot målet			
	Nya besparingar	Totala årliga besparingar	Kumulativa besparingar under perioden 2014–2016	Totala kumulativa besparingar som krävs fram till 2020 (mål)	Framsteg mot totala kumulativa besparingskrav fram till 2020	Beräknade årliga besparingar som krävs för 2014–2016	2014–2016 jämfört med de beräknade årliga besparingarna
Österrike	389	1 026	1 908	5 200	37 %	1 114	171 %
Belgien	226	779	1 640	6 911	24 %	1 481	111 %
Bulgarien	50	99	178	1 942	9 %	416	43 %
Kroatien	15	ej tillämpligt	62	1 296	5 %	278	22 %
Cypern	2	6	14	242	6 %	52	28 %
Tjeckien	150	310	521	4 882	11 %	1 046	50 %
Danmark	256	699	1 346	3 841	35 %	823	163 %
Estland	77	184	284	610	47 %	131	217 %
Finland	562	ej tillämpligt	4 775	4 213*	113 %	903	529 %
Frankrike	943	2 887	6 489	31 384	21 %	6 725	96 %
Tyskland	2 637	4 085	9 943	41 989	24 %	8 998	111 %
Grekland	40	174	394	3 333	12 %	714	55 %
Ungern	72	292	641	3 680	17 %	788	81 %
Irland	116	330	609	2 164	28 %	464	131 %
Italien	ej tillämpligt	1 993	4 638	25 502	18 %	5 465	85 %
Lettland	15	32	58	851	7 %	182	32 %
Litauen	23	86	188	1 004	19 %	215	87 %
Luxemburg	ej tillämpligt	14	24	515	5 %	110	22 %
Malta	ej tillämpligt	8	16	67	24 %	14	112 %
Nederländerna	586	3 416	5 211	11 512	45 %	2 467	211 %
Polen	ej tillämpligt	ej tillämpligt	3 268	14 818	22 %	3 175	103 %
Portugal	29	94	206	2 532	8 %	543	38 %
Rumänien	ej tillämpligt	667	1 368	5 817	24 %	1 247	110 %
Slovakien	56	241	497	2 284**	22 %	489	102 %
Slovenien	37	180	285	945	30 %	203	141 %
Spanien	514	1 536	3 180	15 979	20 %	3 424	93 %
Sverige	ej tillämpligt	1 505	3 021	9 114	33 %	1 953	155 %
Förenade kungariket	ej tillämpligt	2 984	6 208	27 859	22 %	5 970	104 %
Totalt	6 794	24 633	54 547	230 486	24 %	49 390	110 %

Källa: Uppgifter inrapporterade av medlemsstaterna, vid behov kompletterade med kommissionens beräkningar och approximeringar.